

Praha, 25. února 1976 ráno

Milý Honzo a vůbec celá rodino,

jsouce bombardováni novými a novými dopisy, uvažujeme už nějaký čas o tom, zda bychom přece jenom neměli napsat. Ale když přišel včera poslední dopis, v němž naše mlčení je interpretováno jako informace, že už jsme vlastně takměř na cestě do Brna, přece jenom raději posílám pár řádek. Včera jsem to už nestihl, dnes hned po návratu z noční sedám a píšu.

Onemocněl mi soutopič, takže např. předminulý víkend jsem ztrávil tak, že od pátku ráno do pondělka do večera jsem byl bez přestání v Dunaji a popelil jsem se kolem popelnic a kolem kotlů (ty kotle dají mnohem méně práce než ty popelnice). Kromě toho stále ještě nemáme izolované přívody oleje z denní nádrže ke kotlům, takže při poklesu teploty pod 20° C už vločkují parafíny a ucpávají filtry, čehož náprava je možná jen proti předpisům (tj. nahříváním otevřeným plamenem), takže to raději neděláme a topíme alespoň redukovaně. Kromě toho tělesa v Německém kulturním informačním středisku jsou umístěna tak geniálně pod parapety výkladních skříní, že stačí, aby venkovní teplota poklesla něco málo pod nulu a už je nebezpečí, že voda zmrzne a roztrhne tělesa nebo trubky. A tak to je druhý důvod, proč topíme. Výsledek je ten, že záleží velmi na počasí, bude-li nám (totiž mně) možno na některou sobotu a neděli přijet. A do poslední chvíle panuje v té věci vždycky nejistota.

Nevěděl jsem, že mohu něco poslat po Pavlovi Keřkovském. Včera jsem se s ním domluvil; tento týden do Brne pojedí, a tak s sebou vezme opravený fotoaparát. Horší to bude s požadovanou literaturou. O strachu toho je celkem hodně, ale to je všechno psychologie (mimochodem, o Drvotovi - Standovi - snad víš ?.). Filosofická klasika je Kierkegaard (Furcht und Zittern, Begriff Angst) a ovšem Heidegger, ale to je zcela speciální a součást systematické výstavby jeho filosofie. (A jde tam spíš o úzkost. Sám jsem se nikdy tímto tématem moc nezabýval a zejména jsem k němu nic slušnějšího, co bych mohl doporučit, nečetl. Ovšem je tu ještě jedna věc: nevím, co vlastně paní prof. Brodská ahání a co chce dělat. Nevím, jak dalece se tím hodlá zabývat, zda má nějakou přednášku či referát, nebo zda to chce prostudovat, či dokonce zda o tom chce napsat nějakou studii a shání materiál, tj. vše dostupné či o čem se ví. Existují referátové časopisy (např. Philos.Rundschau aj.), které jsou věcně rozděleny a tam se dá dost spolehlivě hledat. A tak, protože tohle všechno nevím a protože píšeš, že to spěchá, posílám, co mohu a vůbec co mám. Před několika lety jsem dost náhodou dostal k recenzi texty jakéhosi malého sympozia o strachu, kde jsou referáty a diskuse k několika (nikoliv všem) aspektům strachu. Kierkegaarda nám půjčeného a tedy mimo dosah; ale ten se dostane snad v Brně také - a je to ostatně něco pro podrobnější studium, ne ne rychlé prostudování. A Heidegger se z této stránky nehodí už vůbec. Pokud by se ukázalo, že ještě nějaký čas přece jenom je nebo že jde o dlouhodobější zájem prof. Brodské, pak bych prosil podrobnější specifikaci tématu, abych nemusel vybírat námátkou nebo posílat stovky titulů, které najdu v referátových řa-

sopisech - má-li to ostatně vůbec pro daný cíl smysl. Pokud jde o nějaký jednorázový referát, mám za to, že by v.Ditfurthův sborníček mohl dostatečně uspokojit.

V sortimentu magnetofonů jsou teď špatné časy. Slibovali, že bude něco hned po novém roce, říkali to s takovou určitostí, že jsem si tím sám už byl takměř jist, ale kde nic tu nic. Ten póvl, co tam tu a tam je, nestojí za kupování, a jinak tam jsou jen ty drahé stereomagnetofony Sony, dobré, ale nepoužitelné přírušně, což byl myslím požadavek (a cena 1200-1400 TK). Tak to bude muset počkat, pokud v Brně není situace lepší. (Musím se ovšem přiznat, že od konce ledna jsem v prodějně nebyl, prostě jsem nenašel chvíli. Snad se tam zase v dohledné době opět podívám.)

Adresu Julia Caesara už jistě máš (říká mu tak Patočka), neboť maminka nám kvůli tomu volala. Když jsem s ním před několika dny mluvil, říkal jsem mu o Tobě a že se mu asi chystáš napsat, inspirován četbou. (Doufám, že máš už také druhý díl, resp. do-datek.) Snad jsem se nezmýlil.

Moc rádi bychom Vás všechny už brzy uviděli. Snad se to přece jenom podaří. Zatím tedy nashledanou - a srdečné pozdravy.
Váš